

นโยบายข้อ ๒

การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

“...รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคง
อาเซียน...เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้...
พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย...
เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ...”

นโยบายข้อ ๒

การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหายาเสพติด การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำความผิดเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด และจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล การปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกลยุธมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรม และหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ สามารถ บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้ พร้อมทั้ง นำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก ให้สามารถ ดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่ายได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่า นโยบาย การต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการ แผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทย และผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

รัฐบาลตระหนักถึงความจำเป็นในการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในประเทศและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศโดยให้ความสำคัญในการดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

๑.๑ ดำเนินงานในภาพรวมด้านความมั่นคง

๑.๑.๑ ปฏิรูประบบงานความมั่นคง โดยปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันทั้งในเรื่ององค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาความมั่นคงแห่งชาติและสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติให้สามารถปฏิบัติภารกิจในการประเมินสถานะแวดล้อมด้านความมั่นคง การแจ้งเตือนและประเมินภัยคุกคามในอนาคต การจัดทำและบริหารนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงให้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเพื่อให้การดำเนินงานด้านความมั่นคงสอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์ด้านความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลงไปสามารถรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ อนุมัติในหลักการร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดองค์ประกอบของสมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติ กำหนดคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการกำหนดลักษณะของการประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ การกำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาความมั่นคงแห่งชาติให้ชัดเจนขึ้น และการกำหนดกลไกให้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติได้จริง

๑.๑.๒ กำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔) ซึ่งครอบคลุมนโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแกนหลักของชาติและนโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป โดยในการขับเคลื่อนนโยบายความมั่นคงแห่งชาตินี้ได้มอบนโยบายแก่หัวหน้าหน่วยงานส่วนกลางและจัดประชุมชี้แจงนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔) ในทุกภาค เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจความสำคัญของนโยบายความมั่นคงแห่งชาติและแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายความมั่นคงแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังได้วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งจัดทำร่างยุทธศาสตร์ข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ ภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบการทำงานด้านการข่าวของประชาคมข่าวกรองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติ ทั้งมีทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

๑.๒ บริหารจัดการชายแดน

กำหนดแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของประชาคมความมั่นคงแต่ละหน่วยงานและสร้างช่องทางการทำงานในภาวะวิกฤตเพื่อรองรับภัยความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ชายแดนภายหลังการเข้าร่วม

ในประชาคมอาเซียน และให้การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเป็นลำดับความสำคัญเร่งด่วน ทั้งนี้ แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง มีแนวทางดำเนินงานประกอบด้วย (๑) จัดระบบป้องกันพื้นที่ชายแดน (๒) พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยความมั่นคง (๓) จัดทำการเชื่อมโยงฐานข้อมูลการสัญจรข้ามแดนของคน สินค้า และยานพาหนะ (๔) พัฒนาระบบสัญจรข้ามแดนให้สามารถป้องกันและควบคุมการลักลอบเข้าเมือง และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ (๕) ดำเนินการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีเงื่อนไขของปัญหาความมั่นคงหรือควบคุมการใช้พื้นที่ที่มีปัญหาเส้นเขตแดนทับซ้อน (๖) พัฒนาระบบการข่าว (๗) สนับสนุนและพัฒนาปฏิบัติการจิตวิทยาในพื้นที่ชายแดน และ (๘) จัดเฝ้าตรวจพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้เห็นชอบในหลักการของแผนบริหารจัดการชายแดนดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

๑.๓ สร้างความมั่นคงทางทะเล จัดทำแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ มีเป้าหมายมุ่งให้เกิดการบูรณาการการทำงานด้านทะเลของประเทศในทุกภาคส่วน เพื่อสร้างให้เกิดความมั่นคง ความมั่งคั่ง และความยั่งยืน ตลอดจนทำให้ทะเลเป็นพื้นที่ที่ประเทศไทยสามารถแสวงหาและรักษาผลประโยชน์ได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและเอื้อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ แผนดังกล่าวได้กำหนดยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาศักยภาพความมั่นคงของชาติทางทะเล (๒) การคุ้มครองการใช้ประโยชน์จากทะเล (๓) การสร้างความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล (๔) การสร้างความสมดุลและยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ และความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล และ (๖) การบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลโดยองค์กรของรัฐ ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ อยู่ระหว่างการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติสถาบันกิจการทางทะเลแห่งประเทศไทย พ.ศ. ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่ในความรับผิดชอบหลังจากการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (United Nations Convention on the Law of the Sea: UNCLOS)

๑.๔ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

๑.๔.๑ ทำลายงาช้างของกลางตามความในอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES) จำนวน ๒,๑๕๕.๑๗ กิโลกรัม การทำลายงาช้างของกลางดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามหลักสากลและบทบัญญัติตามความในอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ รายละเอียดเนื้อหาปรากฏอยู่ในส่วนของการแก้ไขปัญหาระดับความสำคัญของประเทศ ข้อ ๖

๑.๔.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ โดยดำเนินการที่สำคัญใน ๓ ลักษณะ ดังนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ ซึ่งให้ความสำคัญแก่การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาครัฐ

ทั้งด้านกฎหมาย ข้าราชการ คักยภาพบุคลากรและองค์กร การเสริมสร้างความร่วมมือของภาครัฐ โดยเฉพาะภาคประชาชนและการเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการดำเนินการในระยะต่อไป จะได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้มีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในการบริหารจัดการฐานข้อมูล และสารสนเทศเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ต่อไป นอกจากนี้ ได้จัดทำร่างยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย พ.ศ. โดยมีกรอบแนวคิดที่เน้นการป้องกัน (Prevention) การตอบโต้ (Response) และการเตรียมพร้อม (Preparedness) เพื่อรับมือกับปัญหาลัทธิ หรือความเชื่อในการนิยมความรุนแรงอย่างสุดโต่ง การแสวงหามาตรการควบคุมและบริหารจัดการ อาวุธ สิ่งของ วัสดุ ขยายแดน พรหมแดน และการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ ประชาชน เพื่อให้ทันตัวกับปัญหายภัยด้านการก่อการร้าย

(๒) ดำเนินมาตรการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหา การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม โดยการจัดทำ และเชื่อมโยงฐานข้อมูลความมั่นคงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายเพื่อบูรณาการ ฐานข้อมูล ซึ่งการจัดทำฐานข้อมูลความมั่นคงด้านอาชญากรรมข้ามชาติ และการเชื่อมโยงฐานข้อมูล ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก การมีฐานข้อมูลเฉพาะในด้านนี้จะช่วยให้ภาพรวมของการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายของประเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๓) ร่วมมือกับต่างประเทศในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ โดยได้จัดตั้งคณะทำงานร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคง และจัดทำบันทึกความเข้าใจด้านความมั่นคงกับประเทศต่าง ๆ ดังนี้

(๓.๑) จัดตั้งคณะทำงานร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคง กับประเทศต่าง ๆ กับ ๔ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐ อิสลามปากีสถาน และสหพันธรัฐรัสเซีย รวมทั้งมีการหารือด้านความมั่นคง (Security Dialogue) กับรัฐอิสราเอล มีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมในกรอบพหุภาคี ๑ คณะ คือ คณะทำงานร่วมว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ภายใต้กรอบความร่วมมือ แห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC)

(๓.๒) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือด้านความมั่นคงในรูปแบบบันทึก ความเข้าใจได้จัดทำและลงนามบันทึกความเข้าใจด้านความมั่นคงกับ ๓ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐ อิสลามปากีสถาน สหพันธรัฐรัสเซีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน

๑.๕ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติ เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อใจในอาเซียนและประชาคมโลก
ประเทศไทยในฐานะที่มีบทบาทร่วมก่อตั้งอาเซียนมีแนวทางในการสนับสนุนและผลักดัน ให้มีแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนและการเตรียมความพร้อม ภายในประเทศในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงด้านความมั่นคงที่อาจเกิดขึ้น โดยได้เสนอแนะให้กำหนดยุทธศาสตร์ต่อประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการเตรียมความพร้อมของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของอาเซียนได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถเตรียมตัวและมีความพร้อม

ในการผลักดันผลประโยชน์ด้านความมั่นคงของไทยในอาเซียนได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น การดำเนินยุทธศาสตร์ในภาพรวม มุ่งเน้นประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดบทบาทและท่าทีไทยที่เกื้อหนุนต่อการสร้างเอกภาพของอาเซียนและสร้างดุลยภาพทางอำนาจกับประเทศมหาอำนาจ การสร้างความพร้อมภายในประเทศและการสร้างความร่วมมือที่ดีของสมาชิกอาเซียน เพื่อรับมือกับการติดต่อเชื่อมโยงในอนาคต รวมทั้งการสร้างความรู้และทัศนคติที่เหมาะสมของประชาชนต่ออาเซียน

๑.๖ จัดการปัญหาการค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนีเข้าเมือง ในส่วนของการแก้ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง ได้จับกุมผู้หลบหนีเข้าเมือง จำนวน ๖,๐๓๔ ครั้ง มีผู้กระทำความผิดจำนวน ๓๕,๑๒๐ คน แยกเป็นชาย ๒๖,๔๐๖ คน ชายเมียนมา ๘,๔๖๒ คน ชายเกาหลีเหนือ ๓๐ คน และชาวลาว ๒๒๒ คน (๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘)

ในส่วนของการจัดการปัญหาการค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าว มีรายละเอียดเนื้อหาปรากฏอยู่ในส่วนของการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ ข้อ ๓

๑.๗ แก้ไขปัญหายาเสพติด รายละเอียดเนื้อหาปรากฏอยู่ในส่วนของการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ ข้อ ๑๐

๒. การเร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

รายละเอียดเนื้อหาปรากฏอยู่ในส่วนของการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ ข้อ ๑๑

๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้กับสมัย ๔ ประเด็น ดังนี้

๓.๑ ดำเนินการด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติ กำหนดยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) เพื่อให้คนในชาติมีภูมิคุ้มกัน มีส่วนร่วม และผนึกกำลังทุกภาคส่วน ในการป้องกัน (Prevention) การเตรียมพร้อม (Preparedness) การบริหารจัดการขณะเกิดเหตุ (Response) และการฟื้นฟู (Recovery) ภายใต้การบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จ (Comprehensive Management) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้งที่ โดยมีสาระสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย (๑) การเตรียมพร้อมของทุกภาคส่วนให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติ (๒) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและศักยภาพให้คน ชุมชน และสังคม (๓) การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ (๔) การผนึกกำลังและบูรณาการแผนในทุกระดับ และ (๕) การบริหารจัดการที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมีกลไกการขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และคณะกรรมการเตรียมพร้อม

๓.๒ พัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) เพื่อให้คนและชุมชนมีจิตสำนึกด้านความมั่นคง และมีภูมิคุ้มกันอย่างยั่งยืน ผนึกกำลังจัดระบบป้องกันชายแดนให้สนับสนุนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง นำวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชุมชน การจัดการโดยสันติวิธี สนับสนุนงานด้านความมั่นคง พัฒนาระบบฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือ

ด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน และการบริหารจัดการมีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย (๑) ยุทธศาสตร์พัฒนากำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน (๒) ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน (๓) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการโดยสันติวิธี (๔) ยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง (๕) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ (๖) ยุทธศาสตร์บริหารจัดการอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๓.๓ บูรณาการฐานข้อมูลด้านความมั่นคง กำหนดให้ส่วนราชการพิจารณาการจัดทำฐานข้อมูลภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องการจัดทำฐานข้อมูลด้านความมั่นคงและฐานข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลที่สามารถบูรณาการการดำเนินการอย่างมีเอกภาพ โดยมีคณะกรรมการบูรณาการฐานข้อมูลด้านความมั่นคง เป็นกลไกขับเคลื่อนการจัดทำฐานข้อมูลด้านความมั่นคงให้ครอบคลุมกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

๓.๔ จัดตั้งระบบฐานข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล (Biometric) บูรณาการข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล (Biometric Identity Management) ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและสามารถใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับฐานข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลของประเทศ โดยได้แก้ไขข้อจำกัดทางกฎหมายต่าง ๆ

๔. การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ

๔.๑ ด้านการเมืองและความมั่นคง รัฐบาลได้เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมาอย่างต่อเนื่องทั้งความสัมพันธ์ในระดับประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียน ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ รวมทั้งมุ่งผลักดันความร่วมมือด้านความมั่นคงและแสวงหาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาชายแดนและพัฒนาพื้นที่ระหว่างกันการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล ตลอดจนผลักดันบทบาทและส่งเสริมภาพลักษณ์ของไทยในเวทีระหว่างประเทศ โดยดำเนินการ ดังนี้

๔.๑.๑ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับอาเซียน

(๑) รัฐบาลได้ผลักดันและดำเนินการให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูงกับต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้มีการหารือในระดับนโยบายที่นำไปสู่การกระชับและต่อยอดความร่วมมือ รวมถึงป้องกันและแก้ไขปัญหาระหว่างกัน โดยเฉพาะการเยือนประเทศอาเซียน และประเทศในภูมิภาคของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และผู้แทนระดับสูงอื่น ๆ ในขณะเดียวกัน รัฐบาลได้ต้อนรับผู้นำและผู้แทนระดับสูงจากประเทศต่าง ๆ ที่มาเยือนไทย เช่น รองประธานาธิบดีของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของเครือรัฐออสเตรเลีย ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงคณะนักธุรกิจจากประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

(๒) รัฐบาลให้ความสำคัญแก่การขับเคลื่อนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกด้านผ่านกลไกความร่วมมือต่าง ๆ เช่น การประชุมคณะกรรมการความร่วมมือว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคี (Joint Commission on Bilateral Cooperation: JCBC) ไทย-เวียดนาม ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ การหารืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการต่างประเทศ (Foreign Ministers' Retreat) ไทย-เวียดนาม และไทย-ลาว ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat: JCR) ไทย-เวียดนาม เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคี (Joint Commission) ไทย-เมียนมา ระหว่างวันที่ ๒๗-๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นอกจากนี้ รัฐบาลยังมุ่งแก้ไขปัญหายาเสพติดและพัฒนาพื้นที่ชายแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การเสนอให้มีการประชุมแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่พอยูนิแคว้นชายแดนไทย-กัมพูชา และการลักลอบขนยาเสพติดบริเวณชายแดนไทย-เมียนมา

(๓) **ความร่วมมือในระดับอาเซียนและภูมิภาค** ประเทศไทยมีบทบาทที่แข็งขันในการส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคงในประเด็นต่าง ๆ เช่น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ การส่งเสริมความมั่นคงทางทะเล การร่วมจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงาน ๕ ปีสำหรับประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน การมีบทบาทในฐานะผู้ประสานงานอาเซียน-จีน ในการร่วมแก้ไขปัญหาคัดแย้งในทะเลจีนใต้ ซึ่งที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน-จีน เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ได้ชื่นชมบทบาทดังกล่าวของประเทศไทย ที่ทำให้เกิดความคืบหน้าในการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติของภาคีในทะเลจีนใต้ (Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea: DOC) รวมทั้งการหารือเพื่อจัดทำแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ (Code of Conduct: COC) ซึ่งมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม โดยจะนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการจัดทำ COC ทั้งนี้ ไทยได้ส่งมอบหน้าที่ประเทศผู้ประสานงานอาเซียน-จีน ให้แก่สาธารณรัฐสิงคโปร์ภายหลังการประชุมดังกล่าว

๔.๑.๒ ส่งเสริมบทบาทประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ

(๑) **ส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในเวทีระหว่างประเทศ** รัฐบาลได้ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแสดงบทบาทของไทยที่สร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับในเวทีระหว่างประเทศ มีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศและสะท้อนแนวปฏิบัติที่ดีหรือประเด็นที่ประเทศไทยให้ความสำคัญในเวทีระหว่างประเทศ ปกป้องผลประโยชน์ของไทยและแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศ เช่น ความมั่นคงระหว่างประเทศ สิทธิมนุษยชน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย ยาเสพติด และการโยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนผลักดันการปฏิบัติตามและเผยแพร่มาตรฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(๒) **การประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญ** รัฐบาลได้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญ เพื่อแสดงบทบาทและทำที่ที่สร้างสรรค์ของไทยในเวทีต่าง ๆ เช่น การประชุม ASEM ครั้งที่ ๑๐ การประชุมผู้นำอาเซียน-สหภาพยุโรปอย่างไม่เป็นทางการ (ASEAN-EU Informal Leaders' Meeting) ณ นครมิลาโน สาธารณรัฐอิตาลี การเข้าร่วมประชุมผู้นำความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC) ครั้งที่ ๒๒ ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน การประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญสมัยที่ ๖๙ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา การประชุม OSCE Ministerial Council ณ เมืองบาเซล สมาพันธรัฐสวิส การประชุมระดับโลกว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ครั้งที่ ๓ (3WCDRR) ณ เมืองเซนได ประเทศญี่ปุ่น การประชุม Global Conference on Cyberspace ครั้งที่ ๔ ณ กรุงเฮก สมาพันธรัฐสวิส การประชุมสุดยอดอาเซียน

(ASEAN Summit) ครั้งที่ ๒๕ และครั้งที่ ๒๖ ณ กรุงเนปิดอร์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และการประชุมสุดยอดผู้นำเอเชีย-แอฟริกา ค.ศ. ๒๐๑๕ (Asian-African Conference Summit 2015) ณ เมืองบันดุง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(๓) การแก้ไขปัญหการอพยพ

โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ รัฐบาลไทยมีบทบาทสำคัญในการริเริ่มจัดการประชุมว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติในมหาสมุทรอินเดีย (Special Meeting on Irregular Migration in the Indian Ocean) โดยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีผู้แทนระดับสูงจาก ๒๐ ประเทศเข้าร่วม อันเป็นการแสดงบทบาทของประเทศไทยทั้งในด้านมนุษยธรรมและการผลักดันการแก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนบนพื้นฐานของการแบ่งเบาภาระและความรับผิดชอบร่วมกัน นอกจากนี้ได้ประสานงานอย่างต่อเนื่องกับรัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้อง องค์การระหว่างประเทศ รวมถึงองค์การที่ไม่ใช่ภาครัฐ (Non-Governmental Organization: NGOs) เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

(๔) การเป็นเจ้าภาพการประชุม

ระหว่างประเทศที่สำคัญ รัฐบาลได้เปิดเวทีหารือประเด็นความร่วมมือด้านต่าง ๆ กับนานาประเทศ เช่น การประชุม GMS Summit ครั้งที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และการประชุม Thailand-Pacific Countries Forum (TPIF) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

(๕) รณรงค์หาเสียงสำหรับการสมัครเป็นสมาชิกไม่ถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง

แห่งสหประชาชาติ (วาระปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑) อย่างต่อเนื่อง การสมัครดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งจะส่งเสริมบทบาทและสถานะของประเทศไทยในเวทีโลกอย่างสำคัญ เวทีระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยเสนอตัวเข้าไปมีบทบาทขับเคลื่อน เช่น การดำรงตำแหน่งประธานกลุ่ม G77 สำหรับวาระปี ๒๕๕๙ การดำรงตำแหน่งประธานกรอบความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD) ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๘-กันยายน ๒๕๕๙ การเป็นสมาชิกคณะมนตรีขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization: IMO) วาระ ค.ศ. ๒๐๑๔-๒๐๑๕ การเป็นสมาชิกของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union: ITU) วาระ ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๑๘ และการเป็นสมาชิกคณะมนตรีขององค์การสถาบันการตรวจสอบสูงสุดแห่งเอเชีย (Asian Organization of Supreme Audit Institutions: ASOSAI) วาระ ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๑๘

(๖) รัฐบาลได้สนับสนุนให้คนไทยที่มีความรู้ความสามารถได้เข้าไปมีบทบาท

ในเวทีระหว่างประเทศ เช่น นายวิโรจน์ สุ่มใหญ่ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotics Control Board: INCB) วาระ ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๒๐ และนางสาวอารีวรรณ ฮาวังษ์ ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการองค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (Asia-Pacific Telecommunity: APT) วาระ ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๑๘

๔.๑.๓ ส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ

(๑) รัฐบาลมุ่งส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของนานาชาติโดยให้ข้อมูลและสร้างความเข้าใจของนานาชาติที่มีต่อประเทศไทยให้มีทัศนคติที่ดี และมีความเชื่อมั่นต่อประเทศไทย ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการทางการเมืองของประเทศไทย ศักยภาพทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเอกลักษณ์อันเป็นจุดเด่นของประเทศไทย นโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อขับเคลื่อนประเทศและเดินหน้าการปฏิรูป

(๒) ในกรณีเกิดสถานการณ์ที่อาจสร้างความกังวลแก่ต่างประเทศ เช่น เหตุระเบิดที่บริเวณแยกราชประสงค์เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีชาวต่างชาติเสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ รัฐบาลได้มีมาตรการต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างทันที ซึ่งในมิติต่างประเทศนั้น รัฐบาลได้ประสานงานและให้ข้อมูลแก่สถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลใหญ่ต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมถึงการจัดบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลไทย ให้แก่คณะทูตานุทูตและผู้แทนองค์การระหว่างประเทศเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ นอกจากนี้ ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ญาติผู้ประสบภัยเดินทางมาประเทศไทยได้โดยเร็ว โดยตรวจลงตราให้เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนได้แสดงไมตรีจิตแก่ครอบครัวผู้ประสบภัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เชิญดอกไม้พระราชทานไปมอบให้แก่ผู้ได้รับบาดเจ็บ รวมถึงประสานงานเรื่องการขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย

๔.๑.๔ ทบทวนร่างยุทธศาสตร์ความมั่นคงของไทยต่อมหาอำนาจ พ.ศ. มีผลความคืบหน้าที่สำคัญ โดยในปี ๒๕๕๘ ได้มีการจัดประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขร่างยุทธศาสตร์ความมั่นคงของไทยต่อมหาอำนาจ พ.ศ. ให้มีความสมบูรณ์ รวม ๑๒ ครั้ง และจะนำเสนอต่อคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ความมั่นคงของไทยต่อมหาอำนาจ และคณะอนุกรรมการพิจารณาเสนอแนะร่างยุทธศาสตร์ความมั่นคงของไทยต่อมหาอำนาจ พ.ศ.

๔.๑.๕ พิจารณาเพื่อเข้าร่วมสนธิสัญญาว่าด้วยการค้าอาวุธ (The Arms Trade Treaty: ATT) เพื่อกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศในการจัดระเบียบหรือปรับปรุงระเบียบการค้าอาวุธตามแบบระหว่างประเทศ รวมทั้งป้องกันและกำจัดการค้าอาวุธตามแบบอย่างผิดกฎหมาย และป้องกันมิให้อาวุธตกไปอยู่กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อาจใช้อาวุธดังกล่าวในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น การก่อการร้าย การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ การลิดรอนเสรีภาพ และการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๑.๖ จัดโครงการเฉลิมฉลองครบรอบ ๑๕๐ ปี ของการก่อตั้งสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ International Telecommunication Union: ITU

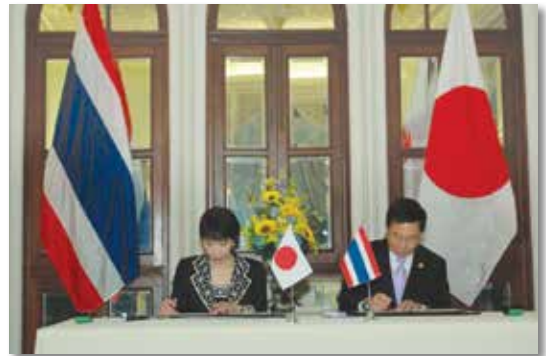
ในปี ๒๕๕๘ ITU ได้เชิญชวนประเทศสมาชิกร่วมกันจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ ๑๕๐ ปี ของการก่อตั้ง ITU ภายใต้หัวข้อ “Telecommunications and ICTs: drivers of innovation” รัฐบาลจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองฯ และดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ (๑) จัดทำตราไปรษณียากรที่ระลึกครบรอบ ๑๕๐ ปี ของการก่อตั้ง ITU จำนวน ๑ ชุด เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ (๒) จัดประกวดผลงานนวัตกรรมด้าน ICT ในหัวข้อ “e-government mobile application” (๓) จัดประชุมระหว่างประเทศร่วมกับ ITU จำนวน ๒ เรื่อง

ได้แก่ (๑) การประชุม Asia-Pacific Regional Forum on e-Government, Smart Cities and Digital Societies for Sustainable Development ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ และ (๒) การประชุม ITU Regional Development Forum (RDF) ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีผู้แทนจากประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๓๘ ประเทศ นอกจากนี้ ยังได้มีการหารือแผนงานสำหรับภูมิภาคที่จะดำเนินการร่วมกันในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๖๑

๔.๒ ด้านเศรษฐกิจและสังคมในมิติการต่างประเทศ

๔.๒.๑ ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในสาขาโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) การลงนามความร่วมมือด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นตามกรอบ Thailand-Japan Summit รัฐบาลไทยได้หารือกับฝ่ายญี่ปุ่นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการป้องกันภัยพิบัติ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ การประชณีย์ การหารือร่วมทางธุรกิจระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งความร่วมมือในกรอบอาเซียน ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในแถลงการณ์ร่วมระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นว่าด้วยความร่วมมือด้าน ICT ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญและเป็นสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาด้าน ICT ระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นและเป็นการดำเนินการที่เป็นไปตามผลการหารือระหว่างนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยกับนายกรัฐมนตรีของประเทศญี่ปุ่นในการประชุม Thailand-Japan Summit เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้มีการหยิบยกประเด็นความร่วมมือด้านการพัฒนา ICT โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน Cyber Security และด้าน Disaster Management ที่ได้มีการบรรจุไว้ในขอบเขตความร่วมมือของแถลงการณ์ร่วมฉบับนี้แล้ว รวมทั้งครอบคลุมความร่วมมือด้านการประชณีย์และการใช้ ICT ในด้านอื่น ๆ

(๒) การจัดการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ ๑๔ (The 14th ASEAN Telecommunications and IT Ministers Meeting: TELMIN) และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ ๑๕ (The 15th ASEAN Telecommunications and IT Senior Officials Meeting: TELSOM) โดยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมดังกล่าวขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ภายใต้หัวข้อหลัก “Transforming ASEAN: Moving Towards Smart Communities” หรือการปรับเปลี่ยนอาเซียนเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาประชาคมในทุก ๆ ระดับของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ฉลาด โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ รวมถึงผู้แทนเลขาธิการสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๓๐๐ คน

(๓) การประชุมรัฐมนตรีเอเปกด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศ (APEC TELMIN) ครั้งที่ ๑๐ โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีเอเปกด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศ (APEC TELMIN) ครั้งที่ ๑๐ (The 10th APEC Ministerial Meeting on Telecommunications and Information: APEC TELMIN 10) ระหว่างวันที่ ๓๐-๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีรัฐมนตรีที่ดูแลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือผู้แทนจาก ๑๙ เขตเศรษฐกิจ เข้าร่วมการประชุม โดยที่ประชุมได้รับรองการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศ ของเอเปค ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศ ของภูมิภาคเอเปค ในระยะ ๕ ปีข้างหน้า โดยมีแนวทางการดำเนินงานใน ๕ ด้านที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาและการสนับสนุนนวัตกรรม การส่งเสริมสภาวะแวดล้อมด้าน ICT ที่มีความปลอดภัย และเชื่อถือได้ การส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และเศรษฐกิจอินเทอร์เน็ต และการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือในภูมิภาคเอเปค

(๔) การร่วมมือขับเคลื่อนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ด้านดิจิทัลคอนเทนต์ ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจสำหรับความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสิทธิภาพ และการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการผลิตและการตลาดสินค้าประเภท Digital Content ระหว่างสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ SIPA กับ Media Development Authority: MDA สาธารณรัฐสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพื่อเชื่อมโยงความร่วมมือ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ และกิจกรรมด้านดิจิทัลคอนเทนต์ต่าง ๆ โดย SIPA จะเป็นผู้บริหาร จัดการด้าน Digital Marketing Promotion และ MDA เป็นผู้บริหารจัดการด้าน Strategy and Resource Promotion Industry

๔.๒.๒ ความร่วมมือกับต่างประเทศด้านแรงงาน

(๑) การประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Conference: ILC) สมัยที่ ๑๐๔ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ระหว่าง วันที่ ๑-๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านแรงงานโดยกำหนด ให้เป็นวาระแห่งชาติว่าด้วยการจัดการค้ามนุษย์และดำเนินการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ต่างด้าวผิดกฎหมายโดยผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่ในประเทศและทำงานเป็นการชั่วคราว หลังการจดทะเบียนในฐานะแรงงานต่างด้าว รวมทั้งมีการออกกฎกระทรวงแรงงานเพื่อให้สอดคล้อง ตามอนุสัญญา ฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยแรงงานประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ เน้นการบังคับใช้กฎหมาย อย่างเข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรงต่อผู้กระทำความผิดขอหาการค้ามนุษย์ ไม่ยกเว้นแม้แต่ ผู้กระทำความผิดที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากนี้ รัฐบาลมีนโยบายเพื่อให้คนไทยทุกคนต้องมียานทำ

ด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการจัดหางานเพื่อคนไทยทั่วประเทศ เพื่อให้บริการจัดหางานให้แก่ประชาชน รวมทั้งสร้างโอกาสการมีงานทำที่เท่าเทียมแก่คนพิการ และส่งเสริมให้คนทำงานในเศรษฐกิจนอกระบบปรับเปลี่ยนลักษณะไปสู่เศรษฐกิจในระบบ และการให้ความสำคัญแก่การให้สัตยาบันอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศเพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางสังคมและเศรษฐกิจ

(๒) การทบทวนบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU)

กับ ๓ ประเทศ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และราชอาณาจักรกัมพูชา) ได้มีการจัดทำร่าง MoU และร่างข้อตกลงเพื่อการจ้างแรงงานกับ ๓ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และราชอาณาจักรกัมพูชา และได้ดำเนินการประสานเป็นการภายในกับผู้ประสานงานของกระทรวงแรงงานของแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ เพื่อพิจารณาร่าง MoU และ Agreement ในโอกาสแรก ก่อนที่จะมีการส่งตามช่องทางการทูตต่อไป ซึ่งจากการประชุม Technical Working Group ระหว่างวันที่ ๖-๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ประเทศไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาได้พิจารณา MoU และ Agreement ร่วมกันจนได้ข้อสรุปในเบื้องต้น และจะหารือร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ ในการประชุมเชิงวิชาการครั้งถัดไป ดังนี้ (๑) สัญญาจ้างงาน (๒) ค่าธรรมเนียม (๓) กระบวนการรับรองเอกสาร (๔) การลดระยะเวลาของขั้นตอนการรับและส่งแรงงานของทั้งสองประเทศ และ (๕) สิทธิประโยชน์ประกันสังคมสำหรับแรงงาน

(๓) การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) และความตกลงเกี่ยวกับการนำเข้าแรงงานเวียดนาม ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat: JCR) เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และได้มีการหารือเกี่ยวกับการนำเข้าแรงงานสัญชาติเวียดนามตาม MoU เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้หารือและแจ้งข้อเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจดทะเบียนแรงงานเวียดนามเพิ่มเติมและอยู่ระหว่างการพิจารณากำหนดวันจดทะเบียนดังกล่าว

(๔) การประชุมความร่วมมือเชิงวิชาการด้านแรงงานระดับรัฐมนตรีกับประเทศเพื่อนบ้าน (Ministerial Conference on Labour Cooperation in CLMV) ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๒-๔ กันยายน ๒๕๕๘ รัฐบาลได้ริเริ่มดำเนินการเชิงรุกในการกระชับความสัมพันธ์และส่งเสริมความร่วมมือเชิงวิชาการด้านแรงงานในกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง โดยจัดการประชุมเพื่อให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนด้านแรงงานของกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงมีส่วนร่วมและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน การใช้แรงงานเด็ก และแรงงานบังคับ โดยการนำเข้าแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแรงงานระดับภูมิภาคในอนาคตอย่างยั่งยืนต่อไป

(๕) ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับการส่งผู้ฝึกปฏิบัติงานเทคนิคคนไทยไปฝึกงานที่ประเทศญี่ปุ่น และการเปิดรับสมัครผู้ดูแลคนชราที่มีโครงการจะเปิดรับในปี ๒๕๕๙ ได้มีการหารือร่วมกันระหว่างประธานมูลนิธิเพื่อสาธารณประโยชน์องค์กรพัฒนาแรงงานระดับนานาชาติ (IM Japan) กับฝ่ายไทย เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ในประเด็นการส่งผู้ฝึกปฏิบัติงานเทคนิคคนไทยไปฝึกงานที่ประเทศญี่ปุ่น โดยจะมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์อายุที่จะเข้าไปฝึกงาน จากเดิมอายุ ๒๐-๓๐ ปี จบการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่จำกัดสาขาวิชา เปลี่ยนเป็นผู้มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป และจะเปิดมูลนิธิในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย เพื่อเปิดรับสมัครคัดเลือกผู้รับการฝึกอบรม ณ ประเทศญี่ปุ่น รวมถึงจะเปิดรับสมัครผู้ดูแลคนชราที่มีโครงการจะเปิดรับในปี ๒๕๕๙ ด้วย

(๖) ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ร่วมหารือในประเด็น ดังนี้ (๑) ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ คือ การนำกลยุทธ์การเจรจาต่อรองมาใช้ โดยให้แรงงานมุ่งเน้นที่การพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นสำคัญมากกว่าการคิดเรื่องประท้วงเพื่อเรียกร้องค่าจ้างขั้นต่ำให้สูงขึ้น (๒) ใช้ความเป็นราชการในการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยต้องให้ความคุ้มครองทั้งสองฝ่ายรวมทั้งฝ่ายสหภาพแรงงานที่มีอิทธิพลมากต่อระบบแรงงานไทย ซึ่งเป็นสาเหตุให้ลูกจ้างได้รับการชี้นำให้ก่อการประท้วงปิดโรงงานโดยไม่มีเหตุผลอันควร (๓) ด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานฝ่ายไทยพิจารณาว่าต้องให้สถานประกอบการเป็นผู้พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้ตรงกับความต้องการแรงงานมากที่สุด (๔) ขอให้ประเทศไทยพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดจากอิทธิพลของสหภาพแรงงาน และ (๕) การพัฒนาบุคลากรด้านแรงงานไทยโดยเฉพาะกลุ่มแรงงานที่มีคุณภาพให้ไปทำงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะแรงงานระดับผู้จัดการหรือผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งรัฐบาลมีความยินดีที่จะผลักดันในเรื่องดังกล่าว

(๗) การลงนามบันทึกความเข้าใจด้วยโครงการพัฒนาผู้เชี่ยวชาญด้านกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน ระหว่างกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกับ Singapore Polytechnic International ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิ Temasek สาธารณรัฐสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรมเซนจูรี พาร์ค กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาบุคลากรในการขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติให้สามารถเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและคุณวุฒิอื่น ๆ ภายใต้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework: NQF) และกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (ASEAN Qualifications Reference Framework: AQRF) ซึ่งเป็นกลไกอำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน มีบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกันทั้งในด้านระดับคุณวุฒิและขอบเขตของผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมถึงเป็นการสร้างความโปร่งใสในการเทียบเคียงคุณวุฒิระหว่างกัน ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีโดยจะมีระยะเวลาในการดำเนินการ ๓ ปี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๑

(๘) การสัมมนาระหว่างประเทศ เรื่อง การพัฒนาผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานฝีมือแรงงานสำหรับกลุ่มประเทศ CLMTV (The Workshop on the Development for Skill Standard Experts in CLMTV Countries) เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในด้านการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตลอดจนการประกันคุณภาพมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้แทนไตรภาคีจากราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประเทศไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และผู้สังเกตการณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยร่วมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน

๔.๒.๓ เสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษากับนานาชาติ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาการศึกษาโดยเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศและดำเนินการตามกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ไทย-ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้หารือระดับทวิภาคีร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน ในโอกาสการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการประชุมสภาซีเมค (Southeast Asian Ministers of Education Council Conference: SEAMEC) ครั้งที่ ๔๘ ระหว่างวันที่ ๖-๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

(๒) **ไทย-มาเลเซีย** ได้หารือเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาของไทยที่เน้นความร่วมมือกับภาคเอกชนที่ทำให้เกิดความก้าวหน้า การผลิตคนให้เป็นไปตามความต้องการของภาคเอกชน ในลักษณะ Cooperate Programme ซึ่งประเทศมาเลเซียได้ยืนยันท่าทีที่จะร่วมมือกับประเทศไทย ทั้งในกรอบความร่วมมือทวิภาคี ความร่วมมือภายใต้กรอบ SEAMEO (The Southeast Asian Ministers of Education Organization) และความร่วมมือภายใต้กรอบ UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Culture Organization) ในการพัฒนาการศึกษาเพื่อประโยชน์ร่วมกันต่อไป

(๓) **ไทย-สิงคโปร์** ได้หารือถึงแนวทางความร่วมมือทางด้านการศึกษากับการสนับสนุนให้โรงเรียนของสาธารณรัฐสิงคโปร์ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศในอาเซียนมากขึ้น และประเด็นเร่งด่วนด้านการศึกษาที่รัฐบาลให้ความสำคัญ คือ **การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา** ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยแก้ปัญหาโดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมที่จะส่งสัญญาณจากโรงเรียนที่มีความพร้อมไปสู่โรงเรียนในชนบทให้ได้เรียนร่วมกัน รวมทั้งประเด็น**การพัฒนาครูให้มีคุณภาพสูง** ในกรณีดังกล่าว สาธารณรัฐสิงคโปร์ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาโดยการส่งเสริมให้เด็กใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนอย่างทั่วถึง ในด้านการผลิตครู สาธารณรัฐสิงคโปร์มีสถาบันผลิตครู คือ National Institute of Education: NIE เพื่อผลิตครูที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ระบบที่มีอยู่คือครูต้นแบบและครูแห่งชาติ โดยครูต้นแบบของสถานศึกษาจะได้รับการพัฒนาเป็นครูแห่งชาติ ในขณะที่ครูแห่งชาติจะทำงานพัฒนาการศึกษาได้ทั่วประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ โรงเรียนจะต้องจัดสรรเวลาสำหรับการสนทนาหารือกันของครูอย่างน้อย ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อยกระดับการศึกษาของสถานศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารการศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาด้วย ทั้งนี้ สาธารณรัฐสิงคโปร์ยินดีที่จะร่วมมือแลกเปลี่ยนกับประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยพิจารณาเห็นสมควรให้มีการหารือร่วมกันในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของทั้งสองประเทศต่อไป

(๔) **ไทย-อินโดนีเซีย** ได้หารือเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนระหว่างโรงเรียนคู่พัฒนา (Sister schools) การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนไทยไปเรียนที่สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ขยายความร่วมมือระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะการอาชีวศึกษาให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันมากขึ้น การสอนภาษาบาฮาซาอินโดนีเซียในสถานศึกษาของไทย ซึ่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียพร้อมที่จะช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นว่าควรมีการรับรองมาตรฐานการศึกษาด้านวิชาชีพระหว่างกันในการพัฒนาครูด้านดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนาครู

(๕) **ไทย-ติมอร์-เลสเต** ผลจากการหารือสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเตอยู่ระหว่างจัดตั้งโรงเรียนโพลีเทคนิคแต่ยังขาดบุคลากร จึงมีความสนใจที่จะขอความร่วมมือจากประเทศไทย โดยจะดำเนินการเสนอส่งผ่านสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเตประจำประเทศไทยอย่างเป็นทางการต่อไป

๔.๒.๔ การสนับสนุนการปฏิรูปและพัฒนาแนวทางการทำงานด้านการต่างประเทศ
รัฐบาลได้จัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและแนวปฏิบัติจากต่างประเทศ เช่น การจัดงานเสวนาปฏิรูป “On the Path to Reform” เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์การปฏิรูปกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการปรับกระบวนการและวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง

๔.๓ ด้านสังคมและมนุษยธรรม

รัฐบาลดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศบนหลักการที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งให้ประชาชนได้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านกลไกต่าง ๆ โดยเฉพาะการทูตแบบบูรณาการ รวมถึงยังมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ต่างประเทศด้วย

๔.๓.๑ ช่วยเหลือผู้พลัดถิ่นคนไทยในต่างประเทศ ให้ความช่วยเหลือคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากในต่างประเทศในทุกกรณี เช่น การช่วยเหลือแรงงานไทยในรัฐลิเบียเนื่องจากภาวะการสู้รบและความไม่สงบในประเทศเมื่อปี ๒๕๕๗ การช่วยเหลือนักศึกษาไทยออกจากสาธารณรัฐเยเมนซึ่งอยู่ในภาวะสงครามให้กลับประเทศไทย การช่วยเหลือลูกเรือประมงไทย ๔ คน จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยโซมาลีที่ถูกโจรสลัดจับกุมเป็นเวลาเกือบ ๕ ปี การช่วยเหลือคนไทยที่ประสบภัยจากแผ่นดินไหวที่สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล และการช่วยเหลือลูกเรือประมงไทยจากเกาะอำบนและบริเวณใกล้เคียงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งหมด ๑,๔๔๖ คน กลับประเทศไทย (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘) โดยสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ของประเทศไทยทั่วโลกทำหน้าที่คล้ายกับศูนย์ดำรงธรรมที่รับเรื่องร้องเรียนหรือเรื่องร้องขอความเป็นธรรมจากคนไทยในต่างประเทศและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป รวมทั้งมีการจัดตั้ง “หมายเลข Hotline (โทรศัพท์เคลื่อนที่) เปิด ๒๔ ชั่วโมง” จำนวน ๑๓๕ หมายเลขทั่วโลก โดยประชาสัมพันธ์หมายเลข Hotline ดังกล่าว ให้ชุมชนไทยทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้รับเรื่องร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมในเรื่องต่าง ๆ และรวบรวมสรุปรายงานเข้ามายังกระทรวงการต่างประเทศจำนวน ๑,๖๑๗ ราย นอกจากนี้ สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ของประเทศไทยในต่างประเทศได้อำนวยความสะดวกจัดให้บริการต่ออายุบัตรประจำตัวประชาชนแก่คนไทยในต่างประเทศด้วย

๔.๓.๒ ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ต่างประเทศ

รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประเทศต่าง ๆ เช่น มอบข้าว ๕๐๐ ตัน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยของประเทศมาเลเซีย มอบเงินช่วยเหลือ จำนวน ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ สรอ. แก่รัฐบาลสาธารณรัฐมัลดีฟส์ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำจืด มอบเงินช่วยเหลือจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ สรอ. และข้าว ๕๐๐ ตัน เพื่อช่วยบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัยจากไต้ฝุ่น Hagupit ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ การจัดชุดปฏิบัติการค้นหาผู้เสียชีวิตและกู้ซากเครื่องบินของสายการบินลาวที่ประสบอุบัติเหตุตกที่เมืองปากเซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดชุดปฏิบัติการช่วยค้นหาเครื่องบิน

ของสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ที่สูญหาย การให้ความช่วยเหลือแก่สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล กรณีเกิดแผ่นดินไหวและการมอบเงินช่วยเหลือ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่รัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเพื่อบรรเทาปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดส่งสิ่งของบรรเทาทุกข์ต่าง ๆ ให้ถึงศูนย์รับสิ่งของบรรเทาทุกข์ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

